

донаселение на свѣтътъ. Мнозина говоратъ, че отъ петъте китайски жители само двоица сѫ чисти китайци, но и това свѣдѣние не ослаблява твѣрде много гореказанната цифра, защото въ Япония, въ Тибетъ и въ Монголия живѣе сѫщото племе. Така сме джлжни да кажеме и това, че между тие господствующи езици и до днесъ още сѫ сѫхраниле множество други, които и до тая минута сѫ сѫхраниле своята особенность.

Филологията ни убѣждава още, че индоевропейските езици сѫ произлѣзле отъ санскритския. Ние не вѣрваме, защото филологическите изслѣдования за тоя вопросъ сѫ безоснователни, темни и доволно чѣсто смѣшни. Ние знаеме само това, че въ Европа сѫществуватъ четири главни езици, отъ които сѫ произлѣзле или отъ които сѫ са видоизмѣниле другите. Така, напримѣръ, отъ елинскиятъ езикъ происхожда ново-грѣцкиятъ, отъ латинскиятъ — французскиятъ, италиянскиятъ и испанскиятъ, отъ славянскиятъ — бѫлгарскиятъ, сѫбо-хорватскиятъ, рускиятъ, малорускиятъ, полскиятъ, чехскиятъ, словацкиятъ и лужицкиятъ, а отъ келтскиятъ — германските нарѣчия, шведскиятъ, холандезкиятъ и данскиятъ. За ингелизкиятъ ние говорихме вече по-горе. Освѣнъ тие езици или освѣнъ тие народности, въ Европа живѣятъ още турци, маджаре, албанци (арнауте), литовци, шотландци, цигане и др. На Кавказъ сѫществуватъ 70 езика, ако нѣкои изслѣдователи и да ни увѣряватъ, че тие не сѫ повече отъ 12, защото по-голѣмата часть отъ тие езици сѫ сходни между себѣ си. Въ Африка и въ Америка така сѫщо сѫществуватъ множество езици, ако филоло-